

**Protokół z posiedzenia
Rady Konsultacyjnej ds. Ochrony Konsumentów
w dniu 9 grudnia 2013 roku.**

Na posiedzeniu obecni byli członkowie Rady Konsultacyjnej ds. Ochrony Konsumentów (Rady), zgodnie z listą obecności sporządzoną podczas posiedzenia. Obrady Rady odbyły się w dniu 9 grudnia 2013 roku w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Małopolskiego, ul. Raławicka 56, sala sesyjna.

I. Otwarcie posiedzenia, przyjęcie porządku obrad.

Pan Wojciech Kozak, Wicemarszałek Województwa Małopolskiego, Przewodniczący Rady, powitał członków Rady i gości przybyłych na posiedzenie. Rada przyjęła protokół z III posiedzenia. Rozpoczęto obrady zgodnie z programem posiedzenia.

II. Działalność i kompetencje Wojewódzkiego Inspektoratu Sanitarnego, w tym płaszczyzny współpracy z powiatowymi rzecznikami Konsumentów, na jaką pomoc mogliby liczyć ze strony danej instytucji

Pan Piotr Pokrzywa, Przedstawiciel Wojewódzkiego Inspektoratu Sanitarnego, przedstawił zadania Państwowej Inspekcji Sanitarnej, która sprawuje nadzór nad warunkami:

- zdrowotnymi żywności, żywienia i przedmiotów użytku,
- higieny środowiska,
- higieniczno-sanitarnymi, jakie powinien spełniać personel medyczny, sprzęt oraz pomieszczenia, w których są udzielane świadczenia zdrowotne,
- higieny pracy w zakładach pracy.

Podkreślił, iż najważniejszymi działaniami prowadzonymi przez Państwową Inspekcję Sanitarną są: bieżący nadzór nad obiektami, działania w ramach systemu RASFF oraz skargi konsumentów dotyczące jakości środków spożywczych, warunków sanitarnych w obiektach np. lokalach gastronomicznych, sklepach. Zwrócił uwagę na przepisy określone Ustawą z dnia 25.08.2006 o bezpieczeństwie żywności i żywienia (tekst jedn. z 2010 Dz.U. Nr 136 poz. 914 z póź. zm.) pod kątem oznakowania środka spożywczego.

III. Umowy zawierane poza lokalem.

Pan Krzysztof Podgórski, Wiceprzewodniczący Rady, omówił problem dotyczący handlu poza lokalem. Zauważył, iż najczęstszą praktyką stosowaną przez firmy jest wynajem lokalu od firmy podnajmującej ten lokal na minimalny okres 1 miesiąca, na potrzeby zorganizowania

jednego spotkania – najczęściej połączonego z pokazem produktu. Posiadając umowę podnajmu lokalu na 1 miesiąc firma taka wskazuje, iż prowadzi działalność w lokalu przedsiębiorstwa.

Przywołał Raport UOKiK z sierpnia 2012 r. „Rynek sprzedaży bezpośredniej” oraz definicję, zgodnie z którą „za lokal przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów uznać więc należy w szczególności sezonowe stoisko, stragan, ladę, ogródek restauracyjny, kiermasze oraz okazjonalne, lecz zorganizowane w systematyczny sposób targi oraz wystawy połączone ze sprzedażą.” Przytoczył również zapisy Dyrektywy 85/577/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie ochrony konsumentów w odniesieniu do umów zawartych poza lokalem przedsiębiorstwa (Dz.U.UE.L.85.372.31), w której zawarte są europejskie standardy ochrony konsumenta zawierającego umowę poza lokalem przedsiębiorstwa.

Z uwagi na fakt, iż umowy poza lokalem mają własną regulację prawną, istotą jest odpowiednie zdefiniowanie lokalu przedsiębiorstwa. Jednakże przepisy prawne nie precyzują dokładnie definicji lokalu przedsiębiorstwa. Nasuwa się pytanie co decyduje o lokalu przedsiębiorcy – umowa najmu czy raczej oznaczenie przedsiębiorstwa, czy w końcu element zaskoczenia. Kontrowersję budzą następujące kwestie:

- miejsce obsługiwanie publiczności i częstość dokonywania pokazów i sprzedaży w podnajętym lokalu,
- czy przeprowadzenie pokazu i sprzedaży raz na miesiąc jest prowadzeniem działalności w danym lokalu,
- czy pomimo umowy najmu nie występuje w tej sytuacji element zaskoczenia,
- czy w związku z tym, jeżeli w działalności tej nie ma systematyczności, nie powinny być spełniane wszystkie warunki handlu poza lokalem.

Pani Małgorzata Koziń, Wojewódzki Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w Krakowie, podkreśliła, że zmiany legislacyjne są konieczne z uwagi na fakt, iż sprzedaż produktów w podnajętym lokalu nie jest traktowana jak sprzedaż poza lokalem, w związku z tym nie ma możliwości wycofania się z umowy.

Członkowie Rady zwrócili również uwagę na fakt, iż takie pokazy odbywają się bądź są reklamowane w miejscach użyteczności publicznej tj. ośrodki zdrowia, szkoły, ośrodki kultury. Fakt ten wzbudza większe zaufanie potencjalnego konsumenta do oferowanych usług/produktów.

Pan Arkadiusz Ropek, Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Brzesku, zwrócił uwagę, iż nie powinno się prowadzić działalności w miejscach zaufania społecznego, takich jak instytucje kultury, ośrodki zdrowia. Ponadto zauważył, iż powinno się wprowadzić ograniczenie dostępności ofert dla pewnych grup wiekowych. Rozważyć należy wprowadzenie zakazu handlu w tzw. lokalach zaufania społecznego oraz określić wiek osób, do których taka oferta mogłaby być kierowana. Przytoczył przykład Ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Pan Marek Jasiński, Dyrektor Inspekcji Handlowej, poinformował, iż z 1 168 skarg, które wpłynęły do Inspekcji, 97 (tj. 12 %) dotyczyło sprzedaży przez internet – w mieszkaniu,

do którego Inspekcja nie ma dostępu. Członkowie Rady zdecydowali, iż będzie to przedmiotem obrad kolejnego posiedzenia.

Z kolei **Pani Ewa Barczuk –Kałat, Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Nowym Targu**, zaproponowała, by organy prowadzące lub nadzorujące instytucje szkoły, instytucje kultury, szpitale podejmowały uchwały wprowadzające zakaz wynajmowania swoich lokali na takie cele.

Pan Piotr Pokrzywa, przedstawiciel małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego, zauważył, iż w prezentacji produktu bądź reklamie wymagane jest umieszczenie dokładnych informacji o produkcie, np. składzie suplementu diety. Produkty takie powinny być zgłoszone do Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Zafałszowanie bądź nieujawnienie obecności substancji, której nie powinno być w składzie danego produktu, jest karalne.

Pan Krzysztof Podgórski, Wiceprzewodniczący Rady, podsumowując dyskusję wskazał, iż przy pracach nad stanowiskiem, członkowie powinni zastanowić się nad wprowadzeniem odpowiednich zakazów, nad definicją przedsiębiorstwa w ujęciu celów handlowych oraz koniecznością prowadzenia tematycznego rejestru podmiotów, zajmujących się sprzedażą poszczególnych rzeczy.

IV. Roszczenia związane z nieuregulowaną opłatą abonamentową, w tym również skutkami prawnymi wynikającymi z umorzenia przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji ww. należności publicznoprawnych w tym zakresie.

Pan Jerzy Gramatyka, Wiceprzewodniczący Rady, przybliżył problematykę związaną z nieuregulowaną opłatą abonamentową. Podkreślił, iż w przypadku nie płacenia abonamentu RTV może być prowadzona egzekucja w oparciu o przepisy o egzekucji w postępowaniu administracyjnym. Jednakże, w sytuacjach gdy przemawiają za tym szczególne względy społeczne lub przypadki losowe, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji (KRRiT) może na wniosek abonenta umorzyć lub rozłożyć na raty zaległości z tytułu opłat abonamentowych oraz odsetki za zwłokę w ich uiszczeniu. Wniosek o umorzenie lub rozłożenie na raty należności podmiot zobowiązany do uiszczania opłat abonamentowych składa do KRRiT. Po uzyskaniu stosownej decyzji podmiot ten składa następnie w placówce operatora publicznego dokument stwierdzający umorzenie lub rozłożenie na raty należności, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania.

Jednakże, jak zaznaczył Pan Jerzy Gramatyka, należy uczulić przedsiębiorców oraz osoby fizyczne chcące skorzystać z tej możliwości, iż jest to postępowanie, które zgodnie z art. 491 ze zn. 3 ustawy „Przesłanki oddalenia wniosku o upadłość osoby fizycznej” może stanowić podstawę do oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Z uwagi na fakt, iż KRRiT nie informuje o tym fakcie, konsekwencje takiego umorzenia blokują możliwość ogłoszenia upadłości zarówno konsumenta, jak i przedsiębiorcy. Dlatego zasugerował, by zwrócić się do KRRiT z prośbą o umieszczenie, np. na wniosku, stosownej informacji o konsekwencjach prawnych i finansowych skorzystania z tej możliwości. Taka sama informacja winna być również zamieszczona na stronie internetowej Rady oraz w placówkach operatora pocztowego, tj. Poczty Polskiej S.A., która prowadzi kartotekę.

Pan Krzysztof Podgórk, Wiceprzewodniczący Rady, zaproponował, by Rada rozważyła możliwość zwrócenia się z pismem do KRRiT, w którym potwierdziłaby konieczność utrzymania decyzji związanych z umarzaniem należności w szczególnych przypadkach, jednakże zaproponowała rozważenie informowania o jego możliwych negatywnych skutkach wynikających z odrębnych przepisów prawnych.

Pan Arkadiusz Ropek, Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Brzesku, zwrócił uwagę na pułapkę, która znajduje się w przepisach o abonamencie dotyczącą ludzi starszych. Osoby po 75. roku życia są teoretycznie zwolnione z opłaty, ale tylko jeśli złożą oświadczenie w tej sprawie. W przeciwnym razie, pomimo ukończenia stosownego wieku, będą wciąż naliczane zaległości w opłacaniu abonamentu.

Pan Jerzy Gramatyka, Wiceprzewodniczący Rady, podkreślił również, iż celowym jest zwrócenie uwagi KRRiT na misję telewizji publicznej oraz jej zadania edukacyjne. Poinformował Członków, iż prace nad wzorem stanowiska prowadzone będą drogą mailową. Projekt zostanie przedyskutowany podczas kolejnego posiedzenia Rady.

V. Dyskusja nad propozycją stanowiska Rady. Podjęcie Uchwał Rady.

Pod obrady przywrócony został projekt stanowiska Rady ds. Ochrony Konsumentów przy Zarządzie Województwa Małopolskiego w sprawie inicjatywy legislacyjnej w zakresie nowelizacji ustawy o języku polskim. Zgodnie z ustaleniami z III posiedzenia Rady, w ramach 3-osobowego zespołu w składzie: Pan Marek Jasiński, Małopolski Inspektor Inspekcji Handlowej, Pani Marianna Derela, Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Proszowicach oraz Pan Arkadiusz Ropek, Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Brzesku, dyskutowano nad ustaleniem jednoznacznego stanowiska Rady.

Pan Arkadiusz Ropek pokrótce zreferował prace zespołu. Zwrócił uwagę, iż punkt I stanowiska nie wzbudzał żadnych wątpliwości. Natomiast w punkcie II członkowie zespołu nie ustalili jednoznacznego stanowiska, ponieważ wątpliwości budził zapis, zgodnie z którym aby doszło do popełnienia wykroczenia przez przedsiębiorcę, musi zostać jednoznacznie stwierdzone, że w obrocie z udziałem konsumentów przedsiębiorca stosuje wyłącznie obcojęzyczne nazewnictwo towarów lub usług.

Pan Marek Jasiński, Małopolski Inspektor Inspekcji Handlowej w Krakowie, powołując się na doświadczenie Inspekcji w zakresie karania przedsiębiorców za naruszenie Ustawy, nie widzi konieczności zmiany art. 15 Ustawy.

Pan Krzysztof Podgórk, Wiceprzewodniczący Rady, przeszedł do głosowania nad przyjęciem stanowiska. Zaznaczył, iż biorąc pod uwagę doświadczenie Inspekcji Handlowej, Rada będzie głosować jedynie nad przyjęciem stanowiska bez pkt II projektu stanowiska nr 3/2013.

Stanowisko w ww. postaci zostało przyjęte.

VI. Ustalenie tematów na kolejne posiedzenie Rady oraz zamknięcie obrad Rady.

Kolejne posiedzenie Rady planowane jest na luty 2014 r.

Ustalono, iż na najbliższym posiedzeniu Rada podejmie następujące tematy:

- 1) Handel na odległość i poza lokalem po zmianach legislacyjnych.
- 2) Definicja lokalu przedsiębiorcy, w tym Biuro Obsługi Klienta znajdujące się poza kasami.

VII. Szkolenie w zakresie nowelizacji Ustawy Prawo energetyczne.

Szkolenie poprowadzili: **Pani Małgorzata Nowaczek – Zaremba**, Dyrektor Południowo - Wschodniego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą w Krakowie oraz **Pan Grzegorz Łaba**, pracownik ww. Oddziału.

Podczas szkolenia poruszone zostały następujące zagadnienia:

- Wzmocnienie praw konsumentów;
- Wsparcie „odbiorców wrażliwych”;
- Mini OZE i energetyka „prosumencka”;
- Nowy instrument w systemie wsparcia odnawialnych źródeł energii – gwarancje pochodzenia;
- Przemysły energochłonne – prawa i obowiązki odbiorców przemysłowych;
- W stronę konkurencyjnego rynku gazu – wprowadzenie obliża giełdowego.

Protokół sporządziła:

Małgorzata Gibas

Sekretariat Rady

Departament Rozwoju Gospodarczego UMWM